

Література

1. Галіздра А.А. Характеристика факторів, що впливають на здоров'я студентів вищих навчальних закладів //Теорія та методика фізичного виховання. №3 2004р. С. - 41-44.
2. Круцевич Т.Ю. Методы исследования индивидуального здоровья детей и подростков в процессе физического воспитания. – К.: Олимпийская литература 1999.
3. Менделевич В.Д.Клиническая медицинская психология: Учебное пособие. – М.: МЕД пресс-информ, 2005. – 432с.
4. Мухін В.М. Фізична реабілітація. – Київ,,: Олімпійська література, 2000р. – 422с.

МЕТОДИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У КОНФЛІКТОЛОГІЇ

Шупта І.М. (Полтава)

Постановка проблеми. Як відомо сучасне громадське життя неможливо уявити без зіткнення ідей, життєвих цілей, як окремих людей, так і малих та великих колективів. Сучасна людина постійно стикається з конфліктами, конфлікти є постійним супутником людського життя. Адже життя є надзвичайно різноманітним, що відповідно пояснює розбіжності думок та різного роду суперечностей, що досить часто можуть перерости в конфлікти.

Цілком очевидним є той факт, що колектив як соціальна організація, де здійснюються різні види діяльності, не може відмежуватися, а тим більше уникнути конфліктів. Конфлікт – це показник розвитку, фактор динамічної стабільності організації.

І це в свою чергу вимагає управління цим процесом, головним завданням якого повинно стати запобігання виникнення негативної взаємодії, трансформації конфлікту.

Тому виходячи з вище зазначеного, проблема полягає не в просто розв'язанні конфлікту в організації, а в унеможливленні його стихійного розвитку, мінімізації його деструктивних наслідків, розробки технології конструктивного розв'язання конфліктів завдяки винятковій ролі керівника – менеджера.

У даній статті головна увага зосереджується на методах наукових досліджень у конфліктології.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Оскільки конфліктологія є міждисциплінарною наукою, тому методами її дослідження займаються науковці різноманітних напрямків: в управлінні - М.І. Пірен, В.М. Нагаєв, С.М. Ємельянов; психології управління – Т.В. Дуткевич,

Г.В. Ложкін, Н.І. Пов'якель, Карамушка Л.М., педагогіці – О.Белкін, А.Лукашенко, С.Занюк, Г.Антонов; юридичній конфліктології- Бандурка О.М., Друзь В.А., Герасіна Л.М., Панов М.І., Осіпова Н.П., та ін.

Формування цілей статті. Тому метою даної статті є дослідити методологічні основи конфліктології, спираючись на великий масив міждисциплінарних знань.

Виклад основного матеріалу. В Україні конфліктологія тільки формується, її щойно почали вивчати у вищих навчальних закладах. Останніми роками українська громадськість активізувала дослідження проблем діагностики, гносеології, соціології, політики та психології конфліктів, в тому числі управлінських. Методологічні основи конфліктології зорієнтовані на вивчення конфліктів і причин, що сприяють їх виникненню, на пошук закономірностей цієї сфери суспільних явищ і процесів, на пошук шляхів вирішення конфліктів. З метою наукового аналізу конфліктологія спирається на відомі закони й категорії філософії, наприклад на відомий закон єдності й боротьби протилежностей, що є методологічною основою вивчення особистості.

Конфліктологія має на сьогодні надзвичайно різноманітний масив методів та спостережень, специфічної техніки дослідження, завданням конфлік-

толога є лише їх вдале запозичення та використання. Слід зауважити, що методи, які використовуються в конфліктології, розкривають закономірності та механізми психіки індивідів, людей, їхню поведінку, їх рішення. Проте слід враховувати, що кожен науковий метод має як позитивні, так і негативні сторони.

Серед найпоширеніших конфліктологічних методів прогнозування та визначення проблемних ситуацій та конфліктів виокремлюють: метод спостереження, систематичний, історичний, метод конкретно-соціологічних досліджень, аналіз документів, статистичний, раціонально-інтуїтивний метод, метод "картографії конфлікту", комп'ютерний контент-аналіз та ін.

Які ж вимоги ставляться до методів конфліктологічного дослідження? Чи відрізняються вони від інших методів наукових досліджень?

Це: об'єктивність, валідність, надійність, специфічність та економічність тощо.

Проблеми конфліктів носять багатоаспектний характер і тому необхідно, щоб їх вивчали науковці різних наукових течій: соціологи, психологи, політологи, медики, журналісти. Адже вони прогнозують життя суспільства, вказують на майбутнє.

Таким чином, можна зробити висновок, що конфліктологія на сьогодні – це досить нова галузь наукових знань, що необхідною для суспільства, її роль постійно підвищується. А це потребує у свою чергу нових методів конфліктологічного дослідження.

Література

1. Конфліктологія: Підручник для студентів вищ.навч. закл. юрид.спец./ Л.М.Герасіна, М.І.Панов, Н.П. Осипова та ін.; За ред. професорів Л.М.Герасіної та М.І.Панова.- Харків: Право, 2002.- 256 с.
2. Нагаєв В.М. Конфліктологія: курс лекцій (модульний варіант) : Навчальний посібник.- К.: Центр навчальної дисципліни, 2004.- 198 с.
3. Пірен М.І. Конфліктологія.- Підручник.- К.: МАУП, 20003.- 360 с.

РОЗДІЛ 3. НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ УЧНІВ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ЯК ЧИННИК ЗРОСТАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА РОБОТА СТУДЕНТІВ ТА УЧНІВ ЯК ОДНА З ФОРМ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО НАВЧАННЯ

Атаманенко О., Самусенко Ю.В. (Полтава)

Однією з найважливіших форм навчального процесу, як у вищому навчальному закладі, так і у загальноосвітній школі є науково-дослідницька, пошукова робота студентів та учнів. Наукові гуртки та лабораторії, студентські та учнівські наукові товариства, конференції, семінари, засідання круглих столів, – все це дозволяє студенту, учню вести науково-дослідницьку роботу, набиратися досвіду та ділитися результатами власних досліджень.

Науково-дослідницьку роботу можна визначити як один з видів диференціації процесу навчання, яка передбачає забезпечення умов для максимального розвитку здібностей, нахилів кожного студента й учня, задоволення їх пізнавальних потреб і інтересів в процесі засвоєння ними змісту загальної і спеціальної освіти.

На сьогодні одним з основних способів викладення нового матеріалу залишається інформування. Викладач за допомогою лекцій, дискусій, обговорення доносить до студентів набуті ними знання, а студенти, у свою чергу, завчають їх. Та на сьогодні, коли наука розвивається стрімко, такі знання